

Den, der virkelig vil have Forslaget under Nr. 34 vedtaget, skal ikke hjælpe til at styrke Forslaget under Nr. 33, thi det er sandelig ikke noget Bevis for, eller nogen sikker Grund til, at Forslaget under Nr. 34 vil blive vedtaget. Det kan sandelig let ske — jeg haaber, at det ikke vil ske, men det kan sandelig alligevel blive Tilfældet — at den ærede Rigsdagsmand ingen af Delene faar. Den ærede Rigsdagsmand, der, saavidt jeg forstod, ogsaa her var Ordfører for Flertallet, mente, at man heller ikke burde købe saamange Kanoner til Søforterne, fordi Kanonerne gif frem Nar for Nar, saaledes at de Kanoner, der ligge eller vilde komme til at ligge paa Søforterne, om saa Nar vilde komme til at staa tilbage for Fremtidskanonerne, medens dette derimod efter hans Mening ikke vilde blive Tilfældet med Remingtongevæerne. Jeg gad nu rigtignok vidst, hvem der har givet den ærede Rigsdagsmand Brev paa, at man skulde blive paa det Standpunkt, hvor man er kommen med Bøssernes Udvikling, og at man ikke skulde komme videre i den Henseende, medens man derimod vilde komme til at gaa meget betydeligt fremad med Hensyn til Kanonerne. Jeg tror tvertimod, at det er en bekendt Sag, at man andre Steder, f. Ex. i Schweiz, bruger Vaaben, som vel ere meget dyrere, men ogsaa meget fremmeligere end vore, og at der er Mange, som mene, at Alle inden en Menneskealder eller maasse om endnu langt kortere Tid maa bruge Magasingevæer, fordi de vilde blive tvungne frem, saafremt Krigene skulle fortsættes, hvad det lader til. Jeg kan derfor ikke forstaa, at man kan have den Mening, at Remingtongevæerne skulde være en Undtagelse, og at man her har naaet Topunktet af, hvad den videnskabelige Erfaring kan udrette; dette er dog virkelig en høist mærkværdig Mening, man har om Remingtongevæerne, hvor gode de end kunne være. Dernæst vil jeg bemærke, at hvis det er klart, at de Kanoner, der nu er Tale om at købe til Søforterne, vilde komme til at staa tilbage for andre, i hvilken Grad vil dette da ikke blive Tilfældet med dem, vi have liggende derude? Bille disse da ikke komme til at staa endnu langt mere tilbage, saaledes at vi vilde være meget værre farnø, naar vi beholde dem?

Derfor man altsaa vil anføre, at det ikke kan nytte at købe nye Kanoner, fordi de vilde komme til at staa saa langt tilbage for andre, siger jeg: Hvorlangt vilde vi da ikke komme til at staa tilbage, dersom vi beholde de gamle? Lad os derfor faa nye, saa have vi dog Noget. — Jeg vil altsaa tilraade det høie Thing at forkaste Udvalgets Mindretalsforslag under Nr. 3, Forslagene under Nr. 5 og 6 og Forslaget under Nr. 33; derimod skal jeg for mit personlige Bekomvende af Hensyn til Alt, hvad vi hørte igaar, og hvad der ogsaa er fremstillet af de høitærede Forslagsstillere, være meget villig til at stemme for Forslaget under Nr. 34.

Thorup: Hvad der igaar gav mig Anledning til at forlange Ordet, var det Ændringsforslag, der er stillet under Nr. 3 til § 22, og som angaar Forstærkningsmandskabets Indkaldelse. Jeg kan rigtignok ikke følge det ærede Medlem, der sidst havde Ordet, i denne Retning. Jeg vil paa Forhaand sige, at jeg paa ingen Maade i dette Finantsaar vil give min Stemme til Forstærkningsmandskabets Indkaldelse til militære Øvelser. En anden Sag er det, naar Fædrelandets Forsvar kræver Indkaldelsen, saa gaar jeg med dertil, men ikke til Øvelser; og jeg skal nærmere forklare af hvilke Grunde; dog tør jeg maasse først tillade mig en kort Bemærkning med Hensyn til min Stilling til vor Hærsorganisation i det Hele. Jeg er ikke nogen bestemt Modstander af Hærsordeningen eller rettere sagt af Grundlaget, hvorpaa vor Hærsordening hviler, men hvad jeg er en bestemt Modstander af, er den Bygning, den høitagede Krigsminister eller rettere hans Forgænger saavel som flere af Thingets Medlemmer have forsøgt at opføre paa dette Grundlag, thi det forekommer mig nemlig, at vi absolut maa sige, at de søge at opføre en Bygning saa høi og tung, at den om saa Nar vil knuse den Grund, hvorpaa Bygningen hviler, saa at hele Bygningen vil synke sammen og blive til en Ruin. Jeg mener nemlig, at vort Forsvarsvæsen bliver saa kostbart, at det overstiger Landets Evner og Kræfter, og at Folket bestemt vil rejse sig